BENDROJO TEISMO NUTARTIS (penktoji kolegija)

2021 m. gruodžio 7 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo – Europos Sąjungos prekių ženklas – Advokato, įgalioto verstis advokato praktika valstybės narės arba kitos valstybės, EEE susitarimo šalies, teisme, nebuvimas – Akivaizdus nepriimtinumas“

Byloje T-422/21

Daimler AG, įsteigta Štutgarte (Vokietija),

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO),

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis:

Volkswagen AG, įsteigta Volfsburge (Vokietija),

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2021 m. gegužės 7 d. EUIPO pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 734/2020-1), susijusio su protesto procedūra tarp *Daimler* ir *Volkswagen*,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas D. Spielmann (pranešėjas), teisėjai R. Mastroianni ir M. Brkan,

kancleris E. Coulon,

priima šią

* Proceso kalba: anglų.

Nutartį

Teisinis pagrindas

1 2020 m. vasario 1 d. įsigaliojo Susitarimas dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (OL L 29, 2020, p. 7, toliau – Susitarimas dėl išstojimo), kaip nurodyta jo 185 straipsnyje. Jo 126 straipsnyje numatytas pereinamasis laikotarpis, kuris baigėsi 2020 m. gruodžio 31 d. ir per kurį Europos Sąjungos teisė buvo taikoma Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei, nebent tame susitarime numatyta kitaip. Taigi nuo 2020 m. vasario 1 d. Jungtinė Karalystė nebėra Sąjungos narė.

2 Susitarimo dėl išstojimo 91 straipsnio „Atstovavimas Teisme“ 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Nedarant poveikio 88 straipsniui, tais atvejais, kai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos Europos Sąjungos Teisingumo Teismo byloje arba byloje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, pateikto iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, šaliai atstovavo arba teikė pagalbą advokatas, turintis leidimą verstis praktika Jungtinės Karalystės teismuose, tas advokatas gali toliau toje byloje arba dėl tų prašymų atstovauti šaliai arba jai teikti pagalbą. Ši teisė taikoma visoms proceso stadijoms, įskaitant apeliacinį procesą Teisingumo Teisme ir procesą Bendrajame Teisme tais atvejais, kai jam grąžinama byla.

2. Nedarant poveikio 88 straipsniui, 87 straipsnyje ir 95 straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bylose šaliai gali atstovauti arba teikti pagalbą advokatai, turintys leidimą verstis praktika Jungtinės Karalystės teismuose. Advokatai, turintys leidimą verstis praktika Jungtinės Karalystės teismuose, taip pat gali atstovauti Jungtinei Karalystei arba jai teikti pagalbą bylose, kurioms taikomas 90 straipsnis ir į kurias Jungtinė Karalystė nusprendė įstoti arba kuriose ji nusprendė dalyvauti.“

3 Susitarimo dėl išstojimo 87 straipsnio „Naujos Teisingumo Teismo bylos“ 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Jei Europos Komisija mano, kad Jungtinė Karalystė iki pereinamojo laikotarpio pabaigos neįvykdė kokios nors pareigos pagal Sutartis arba šio Susitarimo ketvirtą dalį, ji gali per 4 metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos perduoti šį reikalą svarstyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, laikydamasi atitinkamai SESV 258 straipsnyje arba SESV 108 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nustatytų reikalavimų. Jurisdikciją nagrinėti tokias bylas turi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

2. Jei Jungtinė Karalystė nevykdo šio Susitarimo 95 straipsnio 1 dalyje nurodyto sprendimo arba savo teisinėje sistemoje nesuteikia teisinės galios toje nuostatoje nurodytam sprendimui, kuris skirtas Jungtinėje Karalystėje gyvenančiam arba įsisteigusiam fiziniam ar juridiniam asmeniui, Europos Komisija gali per 4 metus nuo atitinkamo sprendimo priėmimo dienos perduoti šį reikalą svarstyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, laikydamasi atitinkamai SESV 258 straipsnyje arba SESV 108 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nustatytų reikalavimų. Jurisdikciją nagrinėti tokias bylas turi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.“

4 Susitarimo dėl išstojimo 95 straipsnio „Sprendimų privalomumas ir vykdytinumas“ 1 ir 3 dalyse numatyta:

„1. Iki pereinamojo laikotarpio pabaigos priimti Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų sprendimai arba pagal 92 ir 93 straipsniuose nurodytas procedūras po pereinamojo laikotarpio pabaigos priimti sprendimai, skirti Jungtinei Karalystei arba Jungtinėje Karalystėje gyvenantiems arba įsisteigusiems fiziniams ir juridiniams asmenims, yra privalomi Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje.

<…>

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyto sprendimo teisėtumą vertina tik Europos Sąjungos Teisingumo Teismas pagal SESV 263 straipsnį.“

5 Susitarimo dėl išstojimo 92 straipsnio „Nebaigtos administracinės procedūros“ 1 dalyje numatyta:

„1. Sąjungos institucijos, įstaigos, organai ir agentūros toliau yra kompetentingi, kiek tai susiję su administracinėmis procedūromis, kurios buvo pradėtos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, dėl:

a) Jungtinės Karalystės arba Jungtinėje Karalystėje gyvenančių arba įsisteigusių fizinių ar juridinių asmenų laikymosi Sąjungos teisės arba

b) su konkurencija susijusios Sąjungos teisės laikymosi Jungtinėje Karalystėje.“

6 Susitarimo dėl išstojimo 93 straipsnyje „Naujos valstybės pagalbos ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos procedūros“ numatyta:

„1. Kiek tai susiję su pagalba, suteikta iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, 4 metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos Europos Komisija yra kompetentinga pradėti naujas administracines procedūras dėl Reglamentu (ES) 2015/1589 reglamentuojamos valstybės pagalbos, susijusios su Jungtine Karalyste.

Pasibaigus 4 metų laikotarpiui, Europos Komisija toliau yra kompetentinga, kiek tai susiję su procedūromis, pradėtomis iki to laikotarpio pabaigos.

Šio Susitarimo 92 straipsnio 5 dalis taikoma *mutatis mutandis*.

Apie bet kokią naują administracinę procedūrą dėl valstybės pagalbos, pradėtą pagal šios dalies pirmą pastraipą, Europos Komisija informuoja Jungtinę Karalystę per 3 mėnesius nuo jos pradžios.

2. Nedarant poveikio šio Susitarimo 136 ir 138 straipsniams, 4 metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) yra kompetentinga pradėti naujus Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 reglamentuojamus tyrimus dėl:

a) įvykių, kurie įvyko iki pereinamojo laikotarpio pabaigos; arba

b) bet kokios skolos muitinei, kuri atsirado po pereinamojo laikotarpio pabaigos dėl šio Susitarimo 49 straipsnio 1 dalyje nurodytų procedūrų pripažinimo įvykdytomis.

Pasibaigus 4 metų laikotarpiui, OLAF toliau yra kompetentinga, kiek tai susiję su procedūromis, pradėtomis iki to laikotarpio pabaigos.

Apie bet kokį naują tyrimą, pradėtą pagal šios dalies pirmą pastraipą, OLAF informuoja Jungtinę Karalystę per 3 mėnesius nuo to tyrimo pradžios.“

7 Susitarimo dėl išstojimo 97 straipsnyje „Atstovavimas Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyboje vykdant nebaigtas procedūras“ numatyta:

„Tais atvejais, kai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos asmuo, pagal Sąjungos teisę turintis įgaliojimus atstovauti fiziniam ar juridiniam asmeniui Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyboje, atstovavo šaliai toje tarnyboje vykdant procedūrą, tas atstovas gali toliau atstovauti tai šaliai vykdant tą procedūrą. Ši teisė taikoma visiems toje tarnyboje vykdomos procedūros etapams.

Atstovaudamas pirmoje pastraipoje nurodytos Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos vykdomos procedūros šaliai, toks atstovas visais aspektais prilyginamas profesionaliam atstovui, pagal Sąjungos teisę turinčiam įgaliojimus atstovauti fiziniam ar juridiniam asmeniui Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyboje.“

Faktai ir procedūra

8 Pareiškimu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2021 m. liepos 12 d.) ieškovė *Daimler AG* pareiškė ieškinį dėl 2021 m. gegužės 7 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 734/2020-1), susijusio su protesto procedūra tarp jos ir *Volkswagen AG*.

9 Ieškinyje ieškovė nurodė, kad jai atstovauja D. Moore, „patent attorney litigator“ ir baristeriai D. Ivison ir K. Nezami.

10 2021 m. liepos 19 d. Bendrasis Teismas paprašė ieškovės ištaisyti ieškinio trūkumus, be kita ko, pateikiant dokumentus, patvirtinančius, kad D. Ivison ir K. Nezami turi teisę verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo šalies, teisme, kaip to reikalaujama pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 51 straipsnio 2 dalį.

11 2021 m. rugpjūčio 31 d. ieškovė pateikė du *General Council of the Bar of England and Wales* (Anglijos ir Velso advokatūros generalinė taryba, Jungtinė Karalystė) išduotus registracijos liudijimus, pagal kuriuos D. Ivison ir K. Nezami turi „baristerio“ statusą ir teisę verstis savo praktika bet kuriame teisme vykstančiame bet kokiame procese.

Dėl teisės

12 Pagal Procedūros reglamento 126 straipsnį, kai ieškinys yra akivaizdžiai nepriimtinas, teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas gali bet kada nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi ir netęsti proceso.

13 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas konstatuoja, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, todėl, remdamasis šia nuostata, nutaria priimti sprendimą ir netęsti proceso.

14 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio ketvirtą pastraipą, taikomą procesui Bendrajame Teisme pagal šio statuto 53 straipsnį, bylos šaliai Sąjungos teismuose gali atstovauti ar padėti tik advokatas, turintis teisę verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, EEE susitarimo šalies, teisme.

15 Taigi, remiantis suformuota jurisprudencija, iš minėto straipsnio matyti, kad turi būti tenkinamos dvi kumuliacinės sąlygos tam, kad asmuo galėtų teisėtai atstovauti šalims, išskyrus valstybes nares ir Sąjungos institucijas, Europos Sąjungos teismuose: pirma, jis turi būti advokatas ir, antra, turi turėti teisę verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, EEE susitarimo šalies, teisme (šiuo klausimu žr. 2017 m. gegužės 11 d. Nutarties *Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh / EUIPO*, C-22/17 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2017:369, 6 ir 7 punktus ir 2019 m. birželio 12 d. Nutarties *Saga Furs / EUIPO*, C-805/18 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2019:488, 5 ir 6 punktus).

16 Pirmiausia reikia priminti, kad „patent attorney litigator“, kaip antai D. Moore, nėra advokatas, kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnį, todėl jis neturi teisės atstovauti šaliai Bendrajame Teisme (2008 m. spalio 20 d. Nutarties *Imperial Chemical Industries / VRDT (FACTORY FINISH)*, T-487/07, nepaskelbta Rink., EU:T:2008:453, 22 punktas).

17 Be to, neginčijama, kad ieškovė įrodė, jog D. Ivison ir K. Nezami turi teisę verstis advokato praktika Jungtinės Karalystės teismuose. Vis dėlto ji neįrodė, kad jie taip pat turi teisę verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, EEE susitarimo šalies, teisme.

18 Įsigaliojus Susitarimui dėl išstojimo, įvairūs atvejai, kai advokatas, turintis teisę verstis advokato praktika Jungtinės Karalystės teismuose, gali atstovauti arba padėti šaliai Sąjungos teismuose, nurodyti šio susitarimo 91 straipsnio 1 ir 2 dalyse.

19 Nagrinėjamu atveju, pirma, ieškinys buvo pareikštas 2021 m. liepos 12 d., t. y. pasibaigus pereinamajam laikotarpiui. Taigi ieškinys nepatenka tarp Susitarimo dėl išstojimo 91 straipsnio 1 dalyje numatytų situacijų, kurios susijusios su Sąjungos teismuose vykstančiomis bylomis iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

20 Antra, šis ieškinys buvo pareikštas pagal 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) 72 straipsnį. Taigi jis nepatenka nė į vieną iš situacijų, numatytų Susitarimo dėl išstojimo 87 straipsnyje, į kurį daroma nuoroda to paties susitarimo 91 straipsnio 2 dalyje ir kuris konkrečiai susijęs su Europos Komisijos prieš Jungtinę Karalystę pradėtomis procedūromis dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį ir SESV 258 straipsnį.

21 Trečia, kadangi ginčijamas sprendimas buvo priimtas 2021 m. gegužės 7 d., t. y. pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, ieškinys nesusijęs su situacija, numatyta Susitarimo dėl išstojimo 95 straipsnio 1 dalies pirmoje sakinio dalyje, į kurią netiesiogiai daroma nuoroda to paties susitarimo 91 straipsnio 2 dalyje ir kuri susijusi su Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų sprendimais, priimtais iki to laikotarpio pabaigos.

22 Ketvirta, šis ieškinys tiek, kiek juo siekiama panaikinti EUIPO apeliacinės tarybos sprendimą, nesusijęs nei su Susitarimo dėl išstojimo 92 straipsnio 1 dalyje numatytomis situacijomis, į kurias daroma nuoroda to paties susitarimo 91 straipsnio 2 dalyje ir kurios susijusios su administracinėmis procedūromis, pirma, dėl Jungtinės Karalystės arba Jungtinėje Karalystėje gyvenančių ar įsisteigusių fizinių ar juridinių asmenų Sąjungos teisės laikymusi ir, antra, dėl su

konkurencija susijusios Sąjungos teisės laikymosi Jungtinėje Karalystėje, nei su Susitarimo dėl išstojimo 93 straipsnyje numatytomis situacijomis, į kurias daroma nuoroda to paties susitarimo 91 straipsnio 2 dalyje ir kurios susijusios su procedūromis Europos kovos su sukčiavimu tarnyboje (OLAF).

23 Galiausiai, penkta, ieškinys nesusijęs su Susitarimo dėl išstojimo 97 straipsniu, kuriuo ieškovė remiasi ieškinyje, nes ši nuostata taikytina tik atstovavimui EUIPO vykstančiose procedūrose, o ne Bendrajame Teisme.

24 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad šis ieškinys nesusijęs nė su vienu iš Susitarime dėl išstojimo numatytų atvejų, kai advokatas, turintis teisę verstis advokato praktika Jungtinės Karalystės teismuose ir dėl kurio nebuvo, be kita ko, įrodyta, kad jis gali verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, EEE susitarimo šalies, teisme, gali atstovauti šaliai Sąjungos teismuose arba teikti jai pagalbą.

25 Vadinasi, ieškinys neatitinka Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytų sąlygų, todėl jį reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtiną, nesant reikalo jo įteikti EUIPO ir kitai procedūros EUIPO šaliai.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

26 Kadangi ši nutartis priimta prieš įteikiant ieškinį EUIPO ir kitai procedūros EUIPO šaliai ir prieš tai, kol pastarosios galėjo patirti bylinėjimosi išlaidų, pakanka nuspręsti, kad ieškovė padengia savo bylinėjimosi išlaidas pagal Procedūros reglamento 133 straipsnį.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtiną.

2. *Daimler AG* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Priimta Liuksemburge 2021 m. gruodžio 7 d.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
D. Spielmann